

India: het land waar alles mogelijk is

Fascinatie. Dat is het eerste woord dat naar boven komt als ik terugdenk aan onze reis door Noord-India. Op het eerste oogopslag dacht ik, waar ben ik beland? Een ongeorganiseerde warboel. Dit beeld is naarmate de reis veranderd. De Indiër en toerist weten zich prima te redden in alle chaos, zij profiteren er juist van.

Welke indrukken er op je netvlies vallen, de geuren, de geluiden, de smaken; je zintuigen worden constant geprikkeld. Sensationeel is dus mijn tweede woord. En daarnaast: onvoorspelbaar. Tijd lijkt een minder belangrijk begrip te zijn in India. Gekeken naar onze verplaatsingen via trein, binnenlandse vluchten en ubers leken onbekende kronkelingen ver van ons pad te liggen. En toch was dit mogelijk. Dat vind ik het mooie van reizen, je laten meeslepen door het onvoorspelbare. Wij bevonden ons bijvoorbeeld een dag extra in Helsinki, de stad van de blauwe bessen (*mustikka*), kolossale prinsessen gebouwen en een afstandelijke bevolking. Zeer in contrast met de openhartigheid van de Indiase bevolking de dag erna!

Laten we naast mijn verwonderingen niet vergeten dat India kampt met enorme watertekorten, waar 54% van de bevolking direct aan lijdt. ¹ Daarnaast de onrust in Kasjmir die strijdt om autonomie, wat geleid heeft tot een noodtoestand in India zijn noordelijke deelstaat. Niet te vergeten de enorme kloof tussen arm en rijk. De verhouding tussen rijkste deelstaten en de armste regio's was in 2006 5 op 1 volgens de Raad voor Sociale Ontwikkeling (CSD) en dit zal alleen nog maar gaan groeien. De vele belemmeringen in sociale mobiliteit zit sterk verworteld in het kastenstelsel. Deze systematische verdeling van de bevolking is makkelijk in praktijk op te merken; hoe witter of "reiner" de kleur van de kleding, hoe hogere hij in de kaste zit en hoe meer autoriteit hij heeft. Bij vrouwen is het gebruik van kleurrijke shaadi jurken en sieraden een symbool van rijkdom en status.

Ondanks deze problemen, blijft de Indiase bevolking een van de meest warmste, toegewijde en openhartige culturen die ik ooit ontmoet heb. Elk individu stelde zich écht open naar ons, vertelde makkelijk zijn verhaal en bood al snel een huisgemaakte maal of *chai tea* aan. Gastvrijheid, behulpzaamheid en openheid, zijn van grote waarde in India en draagt bij aan het communicatieve vermogen tot toeristen. Wat is mooier dan een cultuur met weinig eigenbelang? Altruïsme van het hoogste niveau.

Het lijkt af en toe wel alsof het praatkwartiertje nooit over is, maar Indiërs doen het tenminste niet omdat ze uit zijn op je portemonnee. De koppige individualistische instelling van Westerlingen, waarin wij graag zaken zelf willen regelen, neemt ook problemen met zich mee. Denk aan stress (om tijd), eenzaamheid (doe ik wel genoeg met anderen?) en het constante contact met het internet (hoe moet ik anders geïnformeerd raken?). Als toerist word je al snel op het sleeptouw meegenomen door de Indiase bevolking en verdwijnen onze problemen als sneeuw voor de zon. In India raakte ik op deze manier snel betrokken in de cultuur en leefde even mee als collectief wezen. Zo kwam ik tot de conclusie dat je je in India haast niet ongelukkig kan voelen als toerist, behalve als je genoodzaakt bent elke dag op de wc te zitten.

Dat de mens weinig materiële zaken nodig heeft om zichzelf te onderhouden, en dat de individualistische problemen waar wij als Europeanen mee kampen oplosbaar kunnen zijn, is bevrijdend om te weten. Waar wij (inclusief mezelf) meer oog voor zouden moeten hebben, zijn de ongevraagde adviezen en contacten die we mislopen omdat we te druk bezig zijn met onszelf.

Niet alleen de geuren, geluiden en smaken zijn elementen die ik niet zal vergeten van India, ook hun collectieve chaos is iets wat ik zal koesteren. Zolang je bijdraagt aan de samenleving, leef en leer je toch een tikje meer.

¹<https://www.agroberichtenbuitenland.nl/landeninformatie/india/achtergrond/water>